

MRF 2021.197

EU-Domstolens vicepræsidents kendelse af 20. september 2021, sag C-121/21 R, Tjekkiet mod Polen

Polen idømt daglige tvangsbøder à 500.000 euro for ikke at efterkomme EU-Domstolens kendelse fra maj 2021 (MRF 2021.196) om opsættende virkning af et traktatbrudssøgsmål vedrørende minedrift, hvis koncession var blevet forlænget med seks år uden forudgående VVM-procedure.

Ved EU-Domstolens vicepræsidents kendelse af 21. maj 2021 blev Polen påbudt straks at indstille driften af en åben brunkulsmine i den polske by Turów beliggende nær grænsen til Tjekkiet og Tyskland, indtil der blev afsagt endelig dom i sag C-121/21 (MRF 2021.196). Det midlertidige påbud (opsættende virkning) blev nedlagt inden for rammerne af et traktatbrudssøgsmål mod Polen, der var anlagt af Tjekkiet i medfør af TEUF artikel 259, som angår lovligheden af en seksårig forlængelse af koncessionen til Turów-minen, der blev tildelt uden en forudgående VVM-procedure. Da både virksomheden PGE, der driver minen, og den polske premierminister i kølvandet på Domstolens kendelse af 21. maj 2021 havde udtalt, at minedriften ikke ville ophøre som heraf, anmodede Tjekkiet (støttet af Kommissionen) Domstolen om at idømme Polen daglige tvangsbøder à 5 mio. euro, som skulle betales til EU's budget. Polen anførte heroverfor, at en indstilling

af minedriften ville udgøre en risiko for menneskers liv og sundhed, den offentlige sikkerhed og miljøet, og at daglige tvangsbøder à 5 mio. euro ville være åbenbart uproportionale. EU-Domstolen (vicepræsidenten) konstaterede, at det fremgik utvetydigt af sagens oplysninger, at Polen ikke efterlevede kendelsen af 21. maj 2021, hvorfor det var nødvendigt at styrke påbuddets effektive virkning ved at pålægge Polen tvangsbøder. Med hensyn til tvangsbødens størrelse fandt Domstolen det rimeligt og proportionalt at pålægge Polen daglige tvangsbøder à 500.000 euro (svarende til ca. 3,7 mio. DKK) fra den 20. september 2021, og indtil Polen efterkom kendelsen af 21. maj 2021. Tvangsbøderne skulle indbetales til Kommissionen. Domstolen afslog samtidig Polens selvstændige anmodning om at ophæve kendelsen af 21. maj 2021, idet der ikke forelå ændrede forhold, jf. artikel 163 i Domstolens procesreglement.

Kommentar: EU-Domstolens vicepræsidents kendelse af 21. maj 2021 i sag C-121/21 R er trykt i MRF 2021.196 med yderligere omtale af og kommentar til sagen, hvortil der henvises.

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS VICEPRÆSIDENT

20. september 2021 (*)

»Særlige rettergangsformer – artikel 279 TEUF – miljø – brunkulsudvinding i et åbent brud – brunkulsminen i Turów (Polen) – manglende opfyldelse – ændrede forhold – foreligger ikke – tvangsbøde«

I sag C-121/21 R,

angående en anmodning om foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 279 TEUF, indgivet den 7. juni 2021,

Den Tjekkiske Republik ved M. Smolek, J. Vláčil og L. Dvořáková, som befuldmægtigede,

sagsøger,

støttet af:

Europa-Kommissionen ved K. Herrmann, M. Van Hoof, G. Gattinara og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede,

intervenient,

mod

Republikken Polen ved B. Majczyna, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

har

DOMSTOLENS VICEPRÆSIDENT,

efter at have hørt generaladvokat P. Pikamäe,

afsagt følgende

Kendelse

- 1 Med anmodningen om foreløbige forholdsregler har Den Tjekkiske Republik anmodet Domstolen om, at Republikken Polen tilpligtes at betale en tvangsbøde på 5 mio. EUR om dagen til Den Europæiske Unions budget for tilsidesættelse af de forpligtelser, der påhviler den i henhold til kendelse afsagt af Domstolens vicepræsident den 21. maj 2021, Den Tjekkiske Republik mod Polen (C-121/21 R, herefter »kendelsen af 21. maj 2021«, EU:C:2021:420).
- 2 Anmodningen er fremsat inden for rammerne af et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 259 TEUF, anlagt af Den Tjekkiske Republik den 26. februar 2021 med påstand om, at det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af:
  - artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT 2012, L 26, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 (EUT 2014, L 124, s. 1) (herefter »VVM-direktivet«), sammenholdt med dette direktivs artikel 4,

stk. 4-6, artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6-9, idet den har forlænget tilladelsen til brunkulsminedrift med seks år uden at foretage en vurdering af indvirkningen på miljøet

- VVM-direktivets artikel 6, stk. 2-7, artikel 7, stk. 5, artikel 8 og 9 samt artikel 11, stk. 1, idet den har tilladt udelukkelsen af den berørte offentlighed fra proceduren om meddelelse af en tilladelse til minedrift
- VVM-direktivets artikel 11, stk. 1, idet den har erklæret, at den afgørelse, som den regionale direktør for miljøbeskyttelse i Wrocław (Polen) traf den 21. januar 2020 om de miljømæssige betingelser for projektet vedrørende fortsat udvinding af brunkul fra forekomsterne i Turów (Polen) indtil 2044 (herefter »VVM-afgørelsen«), kunne fuldbyrdes straks
- artikel 4, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 4, stk. 1, litra b), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT 2000, L 327, s. 1), idet den ikke i VVM-afgørelsen har inddraget en mulig fremgangsmåde i tilfælde af, at de berørte forekomster af vand ikke undtages, jf. dette direktivs artikel 4, stk. 5
- VVM-direktivets artikel 6, stk. 2-7, artikel 7, stk. 1, 2 og 5, og artikel 8, idet den ikke har tilladt den berørte offentlighed og Den Tjekkiske Republiks deltagelse i den procedure, der førte til den afgørelse, som Republikken Polens klimaminister traf den 20. marts 2020 om ændring af tilladelse nr. 65/94 til at udvinde brunkul fra forekomsten i Turów, hvorved tilladelsen til brunkulsminedrift i denne mine blev forlænget med seks år (herefter »tilladelsen til brunkulsminedrift indtil 2026«)
- VVM-direktivets artikel 9, stk. 1 og 2, idet den ikke har offentliggjort og meddelt Den Tjekkiske Republik tilladelsen til brunkulsminedrift indtil 2026 på en forståelig måde
- VVM-direktivets artikel 11, stk. 1, idet den ikke har tilladt domstolsprøvelse af tilladelsen til brunkulsminedrift indtil 2026
- artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT 2003, L 41, s. 26), idet den ikke har offentliggjort tilladelsen til brunkulsminedrift indtil 2026
- princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, TEU, idet den ikke har meddelt fuldstændige oplysninger i forbindelse med proceduren for meddelelse af tilladelsen til brunkulsminedrift indtil 2026
- VVM-direktivets artikel 2, stk. 1, sammenholdt med dette direktivs artikel 4, stk. 1, idet den ikke har taget tilstrækkeligt hensyn til VVM-afgørelsen i tilladelsen til brunkulsminedrift indtil 2026, og
- VVM-direktivets artikel 8a, stk. 1, litra b), idet den ikke i tilstrækkelig grad har fastlagt samtlige miljømæssige betingelser i tilladelsen til brunkulsminedrift indtil 2026.

3 Ved kendelsen af 21. maj 2021 bestemte Domstolens vicepræsident, at Republikken Polen straks skulle indstille brunkulsudvindingen fra minen i Turów, indtil der var afsagt endelig dom i sag C-121/21.

4 Da Den Tjekkiske Republik er af den opfattelse, at Republikken Polen ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til denne kendelse, har den fremsat den foreliggende anmodning om foreløbige forholdsregler med henblik på, at Republikken Polen tilpligtes at betale en tvangsbøde på 5 mio. EUR om dagen til Unionens budget for tilsidesættelse af sine forpligtelser.

5 Republikken Polen har i sit indlæg, der blev indleveret den 29. juni 2021, nedlagt påstand om, at denne anmodning forkastes. Denne medlemsstat har endvidere anmodet om, at denne sag behandles for Domstolens Store Afdeling, og at parterne afgiver mundtlige indlæg i et retsmøde.

6 Ved særskilt dokument indleveret til Domstolens Justitskontor samme dag har Republikken Polen i henhold til artikel 163 i Domstolens procesreglement anmodet om ophævelse af kendelsen af 21. maj 2021. Denne medlemsstat har i øvrigt anmodet om, at denne sag behandles for Domstolens Store Afdeling, og at parterne afgiver mundtlige indlæg i et retsmøde.

Republikken Polens anmodning om ophævelse af kendelsen af 21. maj 2021

Republikken Polens anmodning om henvisning af sagen til Domstolens Store Afdeling og afholdelse af et retsmøde

7 Republikken Polen er, henset til den følsomme karakter og yderste vigtighed af hensynet til miljø, sundhed og menneskeliv samt sikkerhed, som trues, hvis den i kendelsen af 21. maj 2021 omhandlede foreløbige forholdsregel opretholdes, af den opfattelse, at anmodningen om ophævelse af denne kendelse skal behandles for Domstolens Store Afdeling.

8 Endvidere er Republikken Polen af den opfattelse, at sagens kompleksitet kræver, at der anordnes et retsmøde, for at der kan træffes afgørelse om denne anmodning.

9 I denne henseende skal det for det første påpeges, at Domstolens vicepræsident i overensstemmelse med procesreglementets artikel 161, stk. 1, sammenholdt med artikel 1 i Domstolens afgørelse 2012/671/EU af 23. oktober 2012 vedrørende Domstolens vicepræsidents judicielle opgaver (EUT 2012, L 300, s. 47), selv træffer afgørelse om anmodninger om udsættelse af gennemførelsen eller foreløbige forholdsregler eller uden ophold henviser disse anmodninger til Domstolen.

10 I henhold til disse bestemmelser har Domstolens vicepræsident således en fordelingsmæssig kompetence til at træffe afgørelse om enhver anmodning om foreløbige forholdsregler eller, hvis der efter vicepræsidentens opfattelse foreligger særlige omstændigheder, der kræver henvisning af anmodningen til et dommerkollegium, henviser en sådan anmodning til Domstolen.

11 Det følger heraf, at det alene tilkommer Domstolens vicepræsident at vurdere fra sag til sag, om de fremsatte anmodninger om foreløbige forholdsregler kræver henvisning til Domstolen med henblik på fordeling af sagen til et dommerkollegium.

12 I det foreliggende tilfælde indeholder Republikken Polens anmodning om ophævelse af kendelsen af 21. maj 2021 intet, der vil kunne kræve fordeling heraf til et dommerkollegium, hvorfor denne anmodning ikke skal henvises til Domstolen.

13 Hvad for det andet angår anmodningen om et retsmøde skal det bemærkes, at dommeren i sager om foreløbige forholdsregler har enekompetence til at bedømme relevansen af en sådan anmodning i forhold til tvistens genstand og nødvendigheden af at indhente præciseringer fra parterne med henblik på afgørelsen af den nævnte tvist (jf. analogt kendelse af 3.3.2020, Kommissionen mod Polen, C-791/19 R, ikke trykt i Sml., EU:C:2020:147, præmis 9 og den deri nævnte retspraksis).

14 Da sagsakterne i den foreliggende sag giver tilstrækkelige oplysninger til at træffe afgørelse, er det uforment at afholde et retsmøde.

Realiteten

Argumentation

15 Til støtte for sin anmodning har Republikken Polen for det første gjort gældende, at de analyser, der er foretaget med henblik på at efterleve kendelsen af 21. maj 2021, har gjort det muligt at fastslå, at en indstilling af brunkulsudvindingen fra minen i Turów nødvendigvis vil medføre en permanent lukning af elværket i Turów. Ifølge denne medlemsstat kan værket på grund af sin teknologiske indretning ikke sættes i drift igen efter lukning af alle produktionsblokkene. Republikken Polen har endvidere anført, at en række teknologiske og logistiske forhindringer samt miljøkrav hindrer dette værk i at anvende brunkul fra andre åbne brud. Disse omstændigheder blev der ikke taget hensyn til i kendelsen af 21. maj 2021.

- 16 For det andet har Republikken Polen gjort gældende, at en indstilling af brunkulsudvindingen fra minen i Turów vil kunne medføre risici for miljøet og sikkerheden såsom jordsætning, der kan ødelægge drænsystemet eller forårsage skader herpå eller på afskærmningen mod udsivning.
- 17 For det tredje har Republikken Polen anført, at det er nødvendigt at fortsætte brunkulsudvindingen for at sikre minen i Turów. Uden en fortsat drift vil det ikke være muligt at garantere, at skråninger og jord er stabile over for den negative påvirkning fra indsvivende regnvand og grundvand.
- 18 For det fjerde har Republikken Polen gjort gældende, at en indstilling af brunkulsudvindingen fra minen i Turów ikke gør det muligt at forebygge faldet i grundvandsspejlet på tjekkisk område. Ifølge denne medlemsstat kan en indstilling af denne udvinding, mens hovedsagen verserer, ikke bidrage til at forbedre vandforsyningen på tjekkisk område.
- 19 For det femte har Republikken Polen gjort gældende, at en indstilling af den nævnte udvinding ligeledes vil kunne medføre en reel risiko for sikkerheden i det polske og europæiske system for elenergi. Et nedbrud, der skete den 17. maj 2021 i elværket i Rogowiec (Polen), har belyst, at en indstilling af denne udvinding øger risikoen for sikkerheden i det polske elnet.
- 20 For det sjette og sidste har Republikken Polen nærmere bestemt gjort gældende, at en indstilling af brunkulsudvindingen fra minen i Turów kan fremtvinge en afbrydelse af distributionen af varme og drikkevand i områderne Bogatynia (Polen) og Zgorzelec (Polen), hvilket er en trussel mod sundheden for indbyggerne i disse områder.

Bedømmelse

- 21 Det skal indledningsvis påpeges, at en kendelse om foreløbige forholdsregler i henhold til procesreglementets artikel 162, stk. 1, er endelig.
- 22 Til gengæld kan en kendelse om foreløbige forholdsregler i henhold til dette reglements artikel 163 til enhver tid ændres eller ophæves efter anmodning fra en af parterne på grund af ændrede forhold. Begrebet »ændrede forhold« henviser navnlig til, at der opstår en faktisk eller retlig omstændighed, der kan give anledning til revision af de vurderinger, som dommeren i sager om foreløbige forholdsregler har anlagt med hensyn til de betingelser, der gælder for indrømmelse af udsættelse eller foreløbige forholdsregler.
- 23 Det skal derfor undersøges, om de forhold, som Republikken Polen har påberåbt sig til støtte for sin anmodning i henhold til procesreglementets artikel 163, udgør »ændrede forhold« som omhandlet i denne artikel.
- 24 I denne henseende må det for det første fastslås, at Republikken Polens argumenter, jf. nærværende kendelses præmis 15-19, i det væsentlige blot er en gentagelse eller uddybning af de argumenter, som denne medlemsstat fremførte i sine skriftlige bemærkninger til Den Tjekkiske Republiks anmodning om foreløbige forholdsregler af 26. februar 2021. Sådanne argumenter kan følgelig ikke udgøre »ændrede forhold« som omhandlet i procesreglementets artikel 163 og skal derfor afvises.
- 25 For så vidt angår Republikken Polens argumenter som angivet i nærværende kendelses præmis 20 er det for det andet tilstrækkeligt at konstatere, at denne medlemsstat ikke fyldestgørende har underbygget, at en indstilling af brunkulsudvindingen fra minen i Turów udløser en reel risiko for en afbrydelse af varme- og drikkevandsforsyningen til områderne Bogatynia og Zgorzelec. Sådanne udsagn kan følgelig heller ikke anses for at være et »ændret forhold«, jf. denne artikel 163, der kan give anledning til revision af de vurderinger, der fremgår af kendelsen af 21. maj 2021.
- 26 Under disse omstændigheder skal Republikken Polens anmodning om ophævelse af kendelsen af 21. maj 2021 forkastes.

Den Tjekkiske Republiks anmodning om betaling af en tvangsbøde

Republikken Polens anmodning om henvisning af sagen til Domstolens Store Afdeling og afholdelse af et retsmøde

- 27 Republikken Polen er af den opfattelse, henset til de foreløbige forholdsregler, der blev anordnet ved kendelsen af 21. maj 2021, at Den Tjekkiske Republiks anmodning om tvangsbøde skal behandles for Domstolens Store Afdeling. I øvrigt har Republikken Polen gjort gældende, at afgørelsen om at pålægge en medlemsstat en tvangsbøde ikke bør træffes af en enedømmer.
- 28 Endvidere er Republikken Polen af den opfattelse, at sagens kompleksitet kræver, at der anordnes et retsmøde, for at der kan træffes afgørelse om denne anmodning.
- 29 I denne henseende skal det påpeges, at Domstolens vicepræsident, jf. nærværende kendelses præmis 9-13, kan henvise en sag til Domstolen med henblik på, at denne fordeler den til et dommerkollegium.
- 30 I den foreliggende sag indeholder Den Tjekkiske Republiks anmodning om tvangsbøde intet, der vil kunne kræve fordeling heraf til et dommerkollegium, hvorfor den ikke skal henvises til Domstolen.
- 31 Som det fremgår af nærværende kendelses præmis 13, kan Domstolen i sager om foreløbige forholdsregler endvidere afholde et retsmøde, hvis den finder det nødvendigt af hensyn til afgørelsen af den fremsatte anmodning.
- 32 Da sagsakterne i det foreliggende tilfælde giver tilstrækkelige oplysninger til at træffe afgørelse, skal der ikke afholdes et retsmøde.

Formaliteten

- 33 Republikken Polen har nærmere bestemt gjort gældende, at den af Den Tjekkiske Republik indgivne anmodning om tvangsbøde ikke kan antages til realitetsbehandling, fordi det kun er Kommissionen, der i en sag om foreløbige forholdsregler som traktatens vogter kan fremsætte en anmodning om, at en medlemsstat pålægges en tvangsbøde.
- 34 Det skal i denne forbindelse fremhæves, at inden for systemet for den søgsmålsadgang, der er fastsat ved traktaten, kan en part i henhold til artikel 278 TEUF ikke alene begære udsættelse af gennemførelsen af den retsakt, som er anfægtet i hovedsagen, men også påberåbe sig artikel 279 TEUF med henblik på at anmode om foreløbige forholdsregler. Domstolen kan i sager om foreløbige forholdsregler i henhold til den sidstnævnte bestemmelse bl.a. meddele den anden part de foreløbige påbud, den måtte finde hensigtsmæssige (kendelse af 20.11.2017, Kommission mod Polen, C-441/17 R, EU:C:2017:877, præmis 96).
- 35 Artikel 279 TEUF giver således Domstolen beføjelse til at foreskrive de foreløbige forholdsregler, som den finder nødvendige for at garantere den fulde virkning af den endelige afgørelse (kendelse af 20.11.2017, Kommissionen mod Polen, C-441/17 R, EU:C:2017:877, præmis 97).
- 36 I sager om foreløbige forholdsregler skal Domstolen navnlig kunne sikre virkningen af et påbud rettet mod en part i henhold til artikel 279 TEUF ved at anordne enhver forholdsregel, således at denne part efterlever kendelsen om foreløbige forholdsregler. En sådan forholdsregel kan bl.a. bestå i at pålægge en tvangsbøde, såfremt den pågældende part ikke overholder påbuddet (kendelse af 20.11.2017, Kommission mod Polen, C-441/17 R, EU:C:2017:877, præmis 100).
- 37 Det følger af det ovenfor anførte, at en medlemsstat kan påberåbe sig artikel 279 TEUF med henblik på at anmode om indrømmelse af foreløbige forholdsregler, f.eks. at det pålægges en part at betale en tvangsbøde i tilfælde af manglende efterlevelse af det betalingspåkrav, der er rettet mod vedkommende i henhold til denne bestemmelse.
- 38 På denne baggrund kan Den Tjekkiske Republiks anmodning om, at Republikken Polen pålægges en tvangsbøde, antages til realitetsbehandling.

Realiteten

Argumentation

- 39 Den Tjekkiske Republik har anmodet om, at Republikken Polen tilpligtes at betale en tvangsbøde på 5 mio. EUR om dagen, og at denne sum betales til Unionens budget.
- 40 Den Tjekkiske Republik har påpeget, at Domstolen ved kendelsen af 21. maj 2021 bestemte, at Republikken Polen straks, indtil der var afsagt endelig dom i hovedsagen, skulle indstille brunkulsudvindingen fra minen i Turów.
- 41 Ifølge Den Tjekkiske Republik kan denne forpligtelse principielt opfyldes umiddelbart og senest inden for nogle få dage. Det er ligeledes dennes opfattelse, at Republikken Polen ikke kan påberåbe sig nogen legitim grund til ikke at have opfyldt denne forpligtelse syv dage efter offentliggørelsen af kendelsen af 21. maj 2021. Den Tjekkiske Republik har anført, at det selskab, der stod for minedriften i Turów, allerede den 21. maj 2021 offentliggjorde en erklæring om, at minedriften ikke ville blive indstillet. Endvidere har Republikken Polens premierminister udsendt en erklæring i denne retning. I øvrigt viser billeder dateret den 30. maj 2021 og lydoptagelser foretaget den 31. maj og den 1. juni 2021, at der stadig udvindes brunkul fra minen i Turów.
- 42 I denne forbindelse har Den Tjekkiske Republik for det første påpeget, at kendelsen af 21. maj 2021 kun pålægger Republikken Polen at indstille brunkulsudvindingen fra minen i Turów. Republikken Polen kan derfor fortsat frit gennemføre de aktiviteter, der er nødvendige for at vedligeholde minen eller dens udstyr. Den Tjekkiske Republik har for det andet fremhævet, at det ikke er blevet fastslået, at den umiddelbare indstilling af brunkulsudvindingen fra minen i Turów ligeledes ville føre til lukning af det til minen hørende elværk. Under alle omstændigheder vil Republikken Polen fortsat have mulighed for at anordne, at de øvrige elværker på polsk område øger deres elproduktion og benytter sig af den grænseoverskridende handel med elektricitet. For det tredje kan Republikken Polen ifølge Den Tjekkiske Republik ikke med rette hævde, at det er nødvendigt med en yderligere frist, for at den kan opfylde de forpligtelser, der udspringer af kendelsen af 21. maj 2021, når den indledningsvis har nægtet at opfylde sine forpligtelser, og den intet har foretaget sig for at efterleve kendelsen.
- 43 Under disse omstændigheder er det Den Tjekkiske Republiks opfattelse, at pålæggelsen af en tvangsbøde på et passende beløb gør det muligt at sikre, at Republikken Polen opfylder de forpligtelser, der følger af kendelsen af 21. maj 2021.
- 44 Den Tjekkiske Republik har gjort gældende, at Republikken Polen bevidst ikke har opfyldt nogen af de forpligtelser, der påhviler den i medfør af kendelsen af 21. maj 2021, end ikke delvist. Den Tjekkiske Republik er af den opfattelse, at de økonomiske omkostninger ved indstilling af brunkulsudvindingen fra minen vil beløbe sig til ca. 3 mia. EUR. Hvis denne udvinding på grundlag af kendelsen af 21. maj 2021 var blevet indstillet i et helt år, ville den daglige økonomiske omkostning ved denne indstilling således beløbe sig til ca. 8,2 mio. EUR. Det er derfor Den Tjekkiske Republiks opfattelse, at Republikken Polen skal tilpligtes at betale en tvangsbøde på 5 mio. EUR om dagen til Unionens budget.
- 45 Republikken Polen har for det første anført, at den efter afsigelsen af kendelsen af 21. maj 2021 har truffet et antal foranstaltninger til bestemmelse af de objektive forhold, hvorunder denne kendelse kunne efterleves. Det fremgår således af høringer og undersøgelser udført med henblik på at efterleve den nævnte kendelse, at en brat indstilling af brunkulsudvindingen fra minen i Turów ville medføre risiko for menneskers liv og sundhed og for den offentlige sikkerhed og miljøet.
- 46 Republikken Polen har for det andet nærmere bestemt gjort gældende, at det af Den Tjekkiske Republik foreslåede beløb for tvangsbøden, nemlig 5 mio. EUR om dagen, er åbenbart uforholdsmæssigt i forhold til omstændighederne i den foreliggende sag og ikke i overensstemmelse med Domstolens praksis på området. Republikken Polen har endvidere gjort gældende, at Den Tjekkiske Republik med sit forslag om dette beløb begår retsmisbrug.

Bedømmelse

- 47 Det bemærkes, at Domstolens vicepræsident ved kendelsen af 21. maj 2021 bestemte, at Republikken Polen straks skulle indstille brunkulsudvindingen fra minen i Turów, indtil der var afsagt endelig dom i

sag C-121/21.

- 48 Det fremgår imidlertid utvetydigt af sagens akter, at Republikken Polen ikke har efterlevet denne kendelse.
- 49 Under disse omstændigheder er det derfor nødvendigt at styrke virkningen af de ved kendelsen af 21. maj 2021 anordnede foreløbige forholdsregler ved at pålægge Republikken Polen en tvangsbøde for at afskrække denne medlemsstat fra at forhale efterlevelsen af denne kendelse.
- 50 For så vidt angår beløbet for denne tvangsbøde bemærkes, at Den Tjekkiske Republiks forslag ikke er bindende for Domstolen i sager om foreløbige forholdsregler, idet denne frit kan fastsætte størrelsen af og formen på den pålagte tvangsbøde, som den finder passende, for at tilskynde Republikken Polen til at bringe den manglende opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler den i medfør af kendelsen af 21. maj 2021, til ophør, idet tvangsbøden fastsættes således, at denne på den ene side er afpasset efter omstændighederne og på den anden side er forholdsmæssig i forhold til såvel det fastslåede traktatbrud som til denne medlemsstats betalingsevne (jf. analogt dom af 12.11.2020, Kommissionen mod Belgien (Indtægter af udenlandsk fast ejendom), C-842/19, ikke trykt i Sml., EU:C:2020:915, præmis 63 og 64 og den deri nævnte retspraksis).
- 51 Henset til omstændighederne i den foreliggende sag og navnlig i betragtning af, at kendelsen af 21. maj 2021 angår foreløbige forholdsregler, hvis overholdelse er nødvendig for at undgå alvorlig og uoprettelig skade på miljøet og folkesundheden, pålægges det Republikken Polen at betale en tvangsbøde på 500 000 EUR om dagen til Kommissionen fra den dato, hvor nærværende kendelse er meddelt Republikken Polen, og indtil denne medlemsstat efterlever kendelsen af 21. maj 2021.

På grundlag af disse præmisser bestemmer Domstolens vicepræsident:

- 1) **Anmodningen om ophævelse af kendelse afsagt af Domstolens vicepræsident den 21. maj 2021, Den Tjekkiske Republik mod Polen (C-121/21 R, EU:C:2021:420), forkastes.**
- 2) **Republikken Polen betaler en tvangsbøde på 500 000 EUR om dagen til Europa-Kommissionen fra den dato, hvor nærværende kendelse er meddelt Republikken Polen, og indtil denne medlemsstat efterlever kendelse afsagt af Domstolens vicepræsident den 21. maj 2021, Den Tjekkiske Republik mod Polen (C-121/21 R, EU:C:2021:420).**
- 3) **Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.**

Underskrifter

---

* Processprog: polsk.